

15.89x21.79	1/2	עמוד 3	כיוון חדש גמלאים	31/07/2017	59910609-9
הכפר הירוק רמת השרון - 90290					

"הידידות מעניקה את אורה בעת רוחה, מקלה ומחלקת את הנטל בעת צרה" (קיקרו)

מאת: אסתר לופו

אפשר גם אחרת.

"קבוצת הכפר הירוק" מורכבת משישה חברים בני 76, שלמדו בתיכון החקלאי בכפר הירוק בשנות החמישים, למדו בפנימיה, עברו ביחד תהליכי התבגרות וחניכה. הם טיילו, חקרו את העולם וניסו להבינו, ואפילו האמינו "אנחנו נשנה את העולם". לימים, נישאו לבנות זוגן, ונשותיהן הצטרפו למעגל החברות, ואף העצימו את הקשר החברתי. לשאלתי, "מה משמר חברות בת שישים?" התשובה הייתה זהה. "אנחנו מכירים טוב מאוד אחד את השני, יש לנו אמון אחד בשני, תמיד נתמוך איש ברעהו, ואנחנו נהנים לספר סיפורים על הנעורים שלנו, הרפתקאות, פדיחות, רכילות..."

חברים לא רק בעבודה.

רותי הש צביקלר מפתח תקווה: "אני אלמנת צה"ל, עם נישואי השניים לחבר כפר סירקין, זכיתי להכיר קבוצה מגובשת ויחודית. הם כבר היו חברים ותיקים ממקום העבודה, התעשייה האווירית, היו להם נושאים רבים משותפים, בדיחות שלהם, חוויות משותפות, "שפה" שזר לא יבין. בהתחלה, לא מצאתי את מקומי ביניהם, אבל ידעתי שעלי להתאמץ מעט. הזמנתי את החבורה לביתי, הכנתי כיבוד, למדתי את שמותיהם של החברים, התעניינתי בקורות החיים שלהם, זה מאוד עזר לי לחדור לקבוצה הסגורה. הקבוצה מונה 7 זוגות, היום הם בני 80-84, (אני הצעירה בת 68). מעולם לא הייתי שייכת לקבוצה כלשהי, הייתי זאב בודד, אפילו היה לי יחס של ציניות לחברות כאלה, אבל נוכחתי לדעת על תרומתה הגדולה של חבורה כזאת לחיי החברתיים, אין ספק שהקבוצה פעילה הודות לרות גבאי מכפר סירקין, היא המובילה, העוגן והציר. היא משקיעה מאמצים בקיום המפגשים המתקיימים באופן קבוע פעם בחודש, בכל פעם בבית אחר, כאשר הארוח מוטל על כתפי המארח, כולנו מחכים למפגשים האלה שהפכו לחלק חשוב מחיינו החברתיים.

קבוצת ויצ"ו חורשים.

הקבוצה מונה 15 נשים מחורשים, בגילאים 74-70, חלקן התאלמנו במהלך השנים, שתי נשים עזבו את הקיבוץ, אבל לא עזבו את הקבוצה. הקבוצה קיימת זה שנים רבות, אבל במהלך השנים לבשה ופשטה צורה. לפני ההפרטה בקיבוץ היא כמעט התפוגגה, אולם בתהליך ההפרטה

אין צורך במחקרים רבים, כדי שנדע על חשיבותה של החברות בכל הגילאים, בגיל הילדות, הנעורים והזקנה.

לבנו נצבט, כאשר הילד שלנו חוזר מבית הספר ומספר לנו, שהוא נשאר בכיתה בזמן ההפסקה, כי אין לו חבר לשחק איתו. כמה גדול הכאב, כאשר אנחנו רואים את בתנו המתבגרת מסתגרת בחדרה ואינה מבלה עם חברותיה, ומה לגבי הזקן האם אנחנו נזעקים לעזרתו כשאנו רואים אותו בודד ומופנם, מרוחק ואדיש?

קשישים רבים מנהלים משק בית של אדם בודד, לאחר אבדן בת הזוג (ולהיפך), הילדים עזבו את הבית, זה זמן רב, והקשיש נותר לבדו בביתו. עם ירידה ביכולותיו הפיזיות והקוגניטיביות, יצמצם את פעילותיו מחוץ לביתו. אפילו את הצרכים היומיומיים הוא יספק באמצעות האינטרנט, בלי לעבור את סף ביתו (סידורי בנק, קנייה בסופר, הזמנת תור לקופת חולים וכו'). כמובן שיש יתרונות רבים בשימוש בטכנולוגיה (המחשב והטלוויזיה), אבל יש בהם חסרון. הטכנולוגיה מרחיקה את הקשיש מקשר עם אנשים, הרשתות החברתיות (פייסבוק ווטסאפ) ממלאים תפקיד חשוב בחיינו, אולם הם אינם תחליף לשיחת חולין עם שכן, או לשיחה פנים מול פנים עם ידיד, או לשיחה מלב אל לב עם חבר.

15.73x10.36	2/2	עמוד 8	כיורן חדש גמלאים	31/07/2017	59910650-5
הכפר הירוק רמת השרון - 90290					

◀ המשך מעמוד 3 - "הידידות מעניקה את אורה בעת רוחה, מקלה ומחלקת את הנטל..."

הן, הם הכירו במפגשי הכתבים, הכתיבה חיברה בניהן.

מלי מספרת "יש כימיה בינו מעבר לכתיבה, אנחנו לא מדברות על בגדים, מרשמים לעוגה וכו', אלא על בעיות המים במושבים, כלכלה, בעיות של קשישים, על ספר שקראנו, אפשר לומר, זה חיבור אינטלקטואלי. החברות בינינו הדביקה גם את בני הזוג שלנו. לא היה קשה לחבר ביניהם, שניהם מושבניקים ואגרונומים ומצאו שפה משותפת. הפכנו לרביעיה, לא רק דנים בבעיות "ברומו של עולם", אלא גם, מטיילים ביחד, הולכים ביחד לסרטים, נופשים ביחד, נעים לנו להיות ביחד."

בגיל השלישי, זו התקופה, שבה אנחנו מאבדים את כמות החברים הגדולה ביותר. לכן, רצוי לשמור על חברים ותיקים ובמקביל ליצור מעט חברים חדשים, דרך חוגים, כמו, ספורט, צילום. כתיבה בעיתון קהילתי, טיולים, תיאטרון.

ידידות וחברות מעשירה את חיינו, מחזקת אותנו ומשפרת את איכות חיינו לאורך כל חיינו, על אחת כמה וכמה בזקנתנו.

התקיימו סדנאות שמטרתן הייתה להכין את חברי הקיבוץ לשינויים הצפויים. בסדנאות דברו באופן גלוי על הפחדים מהלא נודע, על חרדות משינויים ועל תקוות וציפיות. כוכבת מחורשים מעריכה, שבסדנאות האלה התגבשה הקבוצה וחדשה את עצמה.

"הקבוצה הנוכחית קיימת 13 שנה, נשים התומכות בנשים, אם לרגל בעייה בריאותית, אם בגלל מות בן הזוג, כל אחת מהנשים תעניק עזרה לחברתה בכל מצב, הידיעה שיש לך גב, תמיכה בעת צרה, היא חשובה מאוד, אך לא רק...אנחנו נפגשות וחוגגות ימי הולדת, פעם בשנה אנחנו מארגנות טיול בן יומיים כולל לינה. "צוות קטן" אחראי על הטיול, הצוות מחלק תפקידים וכולן שותפות לפעילויות, שמטרתן בעיקר גיבוש הקבוצה. הלכידות והאינטימיות עונה על צורך חשוב בחיינו הבוגרים. אנחנו שואבות כוח מהידיעה, שבכל מצב יש על מי לסמוך."

חברות חדשה.

מלי מגן חיים הכירה את חברתה יעל מירקונה דרך הכתיבה המשותפת בעיתון "כיוון חדש".